MIELIPIDE

Pelleily pysyvän nurmen ympärillä on taas yksi osoitus EU:n täydellisestä mielivallasta. **NIMIMERKKI VOIMATON TEKSTIVIESTISSÄÄN**

LUKIJALTA

Härskiä rahastusta

Siipikarjatilan salmonellavalvontakäynti maksoi vuonna 2013 seuraavasti: Eläinlääkärinpalkkio 84 euroa + näytteen analysointi 56 euroa, yhteensä 140 euroa. Nyt samainen käynti ja tutkimukset maksoivat avin laskuttama 200 euroa + näytteen analysointi 93 euroa, yhteensä 296 euroa.

Täysin järjetöntä rahastusta. Homma joka ennen toimi hyvin ja kohtuullisin kustannuksin niin nyt avin piti tämäkin pilata hävyttömällä hinnalla.

Virkamiesvalta stop

Sikaa

Atrian Gröhn. Mieti mitä puhut sikojen tuonnista ja mieti, miten se vaikuttaa tiloilla. **Tuottaja**

Nurmet

Uusin nurmet silloin kun on sen aika. Ei kuulu herroille.

Maajussi

Pelleily pysyvän nurmen ympärillä on taas yksi osoitus EU:n täydellisestä mielivallasta.

Voimaton

Viime kesänä oli nurmella 26 hehtaaria. Ensi kesänä enintään 7 hehtaaria eikä yhtään laidunta. Ministeriössä ”ei arviota rehupulasta”. Taisi löytyä syy sonninlihan hinnan laskuun.

Ei nimimerkkiä

Rekat

Raimo Piirainen (MT 14.1.). Talvirengas asia on tärkeä, mutta ei sillä epätervettä kilpailua lopeteta. VR Transpoint ja Itella pois kuljetushintoja polkemasta.

Rahtari

Viljan vienti

Yksityisten viljan vienti Viroon on kiellettävä, koska se voi aiheuttaa rehujen hinnan nousua. Venäjän takia maidolla on muutenkin vaikeaa. **XC90**

Ekologista

Maanviljelys on ekologisin tapa köyhtyä, ainakin Suomessa. Viherpiipertäjät ovat osaltaan mahdollistaneet tämän.

City viisastelijat

Peilin paikka

Melassa peilistä katsomaan, missä vika, kun viljelijä sairastaa kauan. Odotetaan, että paranee itsekseen ilman tutkimuksia ja hoitoa. **Ei nimimerkkiä**

Tulorajat

MTK itse autioittaa maaseutua, koska investointitukiehtoihin raju tulorajan korotus. Oma liitto tappaa pienet ja keskisuuret kasvinviljelytilat.

Ei nimimerkkiä

Kannattaa

Miten niin isot tilat eivät kannata? **Fend**

Tasa-arvoa

Sähköiset palvelut tasa-arvoisesti peräkylillekin. Tuulimyllyyn etäisyys 700 metriä.

Päättäjät kuuroja

Valiolle

Ryhdymme heti ostamaan Valion maitoa, kun tölkistä poistuu korkki. **Kierteetön**

Kotirauha

Vanha laki kotirauhasta koskee kaikkia asumuksia ja lisäksi myös ”kartanoa”, eli nykysuomeksi pihapiiriä ja talouskeskusta. Milloin tämä laki on muutettu? **Laillisuutta**

Alkoholiveroa voidaan laskea ravintoloissa

Alkoholiveroa on kautta vuosikymmenten nostettu, välillä varovasti laskettu ja lopulta taas palattu jatkuvan nostamisen perinteeseen. Onko hintojen nostamisella tavoiteltu kulutuksen vähentämistä vai valtion verotulojen kasvattamista vai molempia? Tämä on jäänyt epäselväksi.

Verotulot eivät ainakaan kerry veron nostamisen kanssa. Hintojen noustessa kuluttajat siirtyvät ostamaan alkoholinsa enenevässä määrin Virosta. Kulutuskaan ei laske, päinvastoin.

Näkemykseni mukaan halpa Viron alkoholi kiihottaa kansalaisia entisestään ostamaan ja kuluttamaan alkoholituotteita yhä vain enemmän.

Valtion alkoholin myyntitilastot koskevat siis kauppaa Suomessa.

Tilastot antavat oikean kuvan ostokulutuksen pienentymisestä Suomessa ja virheellisen kuvan kokonaiskulutuksen pienenemisestä.

Miten saada lisää verotuloja valtiolle? Kannatan alkoholiveron laskemista ruokaravintoloissa. Ruuan yhteydessä tarjotun alkoholin vero voitaisiin laskea samaan ruuan arvonlisäveron kanssa. Näin saataisiin ohjattua kohtuullista kulutusta ja käyttöä ravintoloiden valvottuihin olosuhteisiin.

Veron lasku voisi koskea mietoja alkoholijuomia, kuten olutta ja viiniä. Uudistus toisi huikean piristysruiskeen kituvalle ja hiipuvalle ruokaravintola-alalle.

Vaikutukset työllisyyteen voisivat olla mittavat. Uusien ruokaravintoloiden avatessa ja vanhojen toimintaedellytysten parantuessa syntyisi runsaasti uusia työpaikkoja kokeille, tarjoilijoille, ovimikoille, siivoojille ynnä muille hotelli- ja ravintola-alan työntekijöille. Verotulojen kasvu valtiolle olisi huikea.

Ihmiskunta on käyttänyt mietoja alkoholijuomia koko olemassaolonsa ajan, jo raamatullisista ajoista lähtien. Viinit ja oluet ovat olleet käypä ruokajuoma muun muassa säilyvyytensä vuoksi.

En kannata humalakulttuuria.

Kohtuullinen käyttö tulee hyväksyä ilman suurempaa moralisointia. Tapoja ja perinteitä voisi hakea vaikka Välimeren maista. Siellä tapoihin kuuluu istua päivän päätteeksi koko perheen voimin ruokapöytään kotona tai tavernassa.

Ruokaa ja viiniä nautiskellaan kohtuudella, mukana ovat usein isovanhemmat. Kaikilla on kivaa, kukaan ei humallu eikä ala riitelemään.

Näistä teemoista toivoisin käytävän rehtiä ja mutkatonta keskustelua.

Olli-Pekka Tuomi
kansanedustajaehdokas (kesk.)
Ruovesi

KARI SALONEN

Olli-Pekka Tuomi kannattaa alkoholiveron laskemista ruokaravintoloissa. ”Ruuan yhteydessä tarjotun alkoholin vero voitaisiin laskea samaan ruuan arvonlisäveron kanssa.”

Vehnäntuotannon todellisuus vastaan tietokonemallit

Lehtenne uutisoi (MT 13.1.), että ilmaston lämpeneminen leikkaisi maailman vehnäsatoa perustuen tietokonemallinnuksella tehtyyn tutkimukseen. Kuitenkin todellisuudesta kertovia tilastoja katsoessa kuva muuttuu täysin.

YK:n ilmastopaneelin IPCC:n mukaan ilmaston lämpeneminen on ollut nopeinta 1950-luvulta alkaen. Kuitenkin samaan aikaan vehnän hehtaarisadot maailmassa keskimäärin ovat yli kolminkertaistuneet 1960-luvun alun noin tuhannesta kilosta hehtaaria kohti nykyiseen reiluun kolmeen tuhanteen kiloon per hehtaari.

Suomi puolestaan on vehnänviljelyksen suhteen pohjoisinta rajaseutua. Vehnä viihtyy selvästi paremmin nykyisin reilusti lämpimämmillä seuduilla jopa tuhansia kilometrejä etelämpänä.

Jos ilmasto lämpenee nykyisestä, siitä on vehnälle vain hyötyä, Pasi Matilainen kirjoittaa.

Siitä huolimatta viime vuonna Suomen vehnäsato oli ensimmäistä kertaa yli miljoona tonnia, joka on reilusti yli kaksinkertainen määrä 1990-luvun puolivälin satoihin nähden.

Jos ilmasto vielä nykyisestä lämpenee, siitä ei voi Suomen vehnänviljelykselle olla kuin hyötyä. Mahdollinen viileneminen sen sijaan olisi myrkkyä niin vehnälle kuin muullekin maataloustuotannolle.

1990-luvun puolivälin jälkeen globaalissa ilmastossa ei ole enää mitattu tilastollisesti merkittävää lämpenemistä, vaikka ilmakehän hiilidioksidipitoisuus on kasvanut samaan aikaan voimakkaasti. Hiilidioksidi on muuten kasvien ruokaa ja edesauttaa niiden kasvua erityisesti rajaolosuhteissa.

Pasi Matilainen
puheenjohtaja
Ilmastofoorumi ry

Perälaudasta pidettävä kiinni

Hallitus leikkasi härskisti kaikkien viljelijöiden tuloja leikkaamalla kansallisia tukia.

Kun tuottajahinta oli vielä kohtuullisella tasolla, monilla tiloilla se peitti juuri ja juuri tuotantokustannukset, ja tuet jäivät viljelijäperheen palkaksi.

Nyt kun tuottajahinnat ovat laskeneet lähes katastrofaalisesti EU-toimenpiteiden ja markkinatilanteen vuoksi, entistä suurempi osa tuista menee ensin tuotantokustannusten peittämiseen ja loppu jää pudonneeksi palkaksi.

Valitettavasti MTK:n toimenpiteet tukileikkausten estämiseksi jäivät voivottelun asteelle.

Jatkossa viljelijät tuskin nielevät perusteltuihin oikeuksiin ja etuihin kohdistuvia leikkauksia.

MTK:n on ryhdistäydyttävä selväksi etujärjestöksi, joka on tarpeen tullen valmis myös järjestöllisin toimin uhkaamaan hallitusta. Esimerkiksi Helsingin aamuruuhkaan voitaisiin tulla mukaan muutamalla tuhannella varovasti liikkuvalla henkilöautolla kunnes hallitus luopuu meidän kuurittamisesta?

Jos maassa joudutaan toteuttamaan niin sanottu sisäinen devalvaatio palkanlaskuineen, silloin on otettava huomioon viljelijöille jo tehdyt leikkaukset. Samoihin leikkauksiin kuin kaikille muille tietysti suostumme, muttemme enää moisiin kohtuuttomuuksiin.

Lauri Korpijaakko
mv, agronomi
Hämeenkyrö

Kalastuslaki ja -asetus alamittaisia

Kalastuslakiesitys on eduskunnassa. Esityksen pääsisältöä on päätösvallan siirtäminen kalastuksen järjestämisessä paikalliselta ja alueelliselta osakaskunta- ja kalastusaluetasolta elykeskuksille.

Kun vielä kaikki kalastusasiat ollaan keskittämässä kolmeen elykeskukseen, siirtyvät esimerkiksi eteläisen Saimaan päätökset Varsinais-Suomeen.

Esityksessä ei ole mitään järkeä. Se veisi päätäntävallan kokonaan paikalliselta tasolta, jossa kuitenkin tiedetään oman kalakannan taso parhaiten ja tehdään varsinaiset kannanhoitotoimenpiteet. Lisäksi se lisää byrokratiaa.

Vuodenvaihteessa annetussa kalastusasetusluonnoksessa on rajuja rajoituksia kalastukseen. Asetusluonnos on lopettamassa myös istutetun järvilohen kalastuksen Saimaalla paria syksyn kuukautta lukuun ottamatta. Lisäksi yli 90 senttimetrin pituiset hauet ja yli 70 sentin kuhat olisi jatkossa päästettävä vapaaksi.

Saalismäärä saisi olla kolme haukea tai kuhaa päivässä eli kalamääriä rajoitettaisiin radikaalisti.

On oikein, että arvokala- ja petokalakantaa pyritään kasvattamaan. On kuitenkin outoa, että vapaa-ajan kalastusta rajoitetaan esitetysti, eikä liioin vuotuisia ennätyskalakilpailuja pystyttäisi enää järjestämään.

Kokonaismäärien rajoittaminen kolmeen kuulostaa tuulesta temmatulta. Lisäksi ehdotetut istutuskalojen kalastusrajoitukset ovat kummallisia.

Lakiesitys ja asetusluonnos on muutettava tai hylättävä kokonaan.

Kalastuslakiesitys ja siihen perustuva asetusluonnos ovat kalastuskielellä alamittaisia ja laskettava vapaaksi odottamaan kasvamista täyteen, järkevään mittaansa. Emme tarvitse lisää byrokratiaa. Päätösvallan kalastuksessa pitää olla paikallisella tasolla.

Ari Torniainen
kansanedustaja (kesk.)

Roskaaminen on sietämättömän typerää

Roskaamisesta aiheutuu yhteiskunnalle ylimääräisiä ja turhia kustannuksia. Myös roskaamisen ympäristövaikutukset saattavat osoittautua odotettua huomattavasti pahemmiksi.

Yksistään Vantaan kaupungin katualueiden roskaamisen kustannukset maksavat asukkaille noin 700 000 euroa vuodessa. Etenkin suositut ulkoilmatapahtumat lisäävät huomattavasti siivoustarvetta.

Viime kesänä järjestetyn Vantaanjoen kaljakellunnan aiheuttamat roskaläjät maalla ja vedessä osoittivat varsin selkeästi, että kesäisestä vapaudesta osataan ottaa kyllä ilo irti, mutta valitettavasti ilman vastuun vaivalloista painolastia.

Pidä Saaristo Siistinä ry selvitti joitain vuosia sitten hanketyönään Itämeren rantojen roskaantumista. Tulokset olivat yllättäviä: Suomen tutkimusrannat osoittautuvat aineiston roskaantuneimmiksi. Suurin osa roskista oli lisäksi kotoperäisiä.

Tupakantumpit, oluttölkit ja muovikääreet ovat rannoillamme valitettavan yleisiä jätöksiä.

> Tupakantumpit, oluttölkit ja muovikääreet ovat rannoillamme valitettavan yleisiä jätöksiä.

Ympäristön kannalta varsinkin muoviroskat ovat vaikea ongelma. Luontoon joutuessaan muovi ei häviä, vaan pilkkoutuu ajan kuluessa entistä pienemmiksi palasiksi. Jo muovimateriaali itsessään sisältää monia haitallisia kemikaaleja.

Meriin päätyvään mikromuoviin kerääntyy lisäksi myös vedessä olevia epäpuhtauksia. Linnut ja muut eliöt luulevat mikromuovia ravinnokseen ja syövät sitä. Ravintoketjussa mikromuovin sisältämät epäpuhtaudet siirtyvät elioltä toiselle ja päätyvät lopulta ehkä omille lautasillemme.

Merien roskaantumisongelma on maailmanlaajuinen, ja sen ratkaiseminen on hyvin vaikeaa. Jotta muovin päätyminen meriin voitaisiin estää, muovin käyttöä pitää pyrkiä aktiivisesti vähentämään.

Tämän vuoksi olisi hyvin tärkeää kehittää esimerkiksi muovia korvaavia biohajoavia pakkausmateriaaleja. Kehittyneenä metsäteknologian maana meillä on Suomessa siihen hyvät mahdollisuudet.

Pelastamalla maailmaa voimme luoda Suomeen myös uusia työpaikkoja.

Roskaamisen vähentämiseksi tarvitaan yhä paljon asennekasvatusta. Päiväkotien ja koulujen ympäristökasvatus on merkittävässä roolissa, kun haluamme kasvattaa luontoa ja lähiympäristöä arvostavia kansalaisia. Jätteiden synnyn ehkäisy ja kierrättäminen ovat tulevaisuuden kansalaisen perustaitoja, jotka tulee oppia jo pienenä.

Helena Särkijärvi
eduskuntavaaliehdokas (vihr.)
Parainen

VIERASKOLUMNI

Vaiettu sopimus

Rinnakkaiset uutiset päivän lehdessä: Eurooppalaiset vastustavat EU:n ja USA:n vapaakauppasopimusta – HK Scanille vientilisenssi Kiinaan.

Otsikot kertovat melkein kaiken maailman ruokamarkkinoiden suunnasta. Markkinatalouskoulukunta haluaa jatkaa kaupan vapauttamista ja ruoka on kiistan ytimessä. Euroopassa pelätään aivan aiheellisesti, että kun nimet laitetaan jenkkijuristien fiilaamiin papereihin, niin johan kauppamme täyttyvät hormonipiristetyllä naudalla tai klooripestyillä broilereilla.

Suomalaisen teurastamon hyväksyminen kiinalaisten tavarantoimittajaksi yhdeksän vuoden neuvottelujen ja tarkastusten jälkeen kertoo aivan toisenlaisesta ruokapolitiikasta. Maailman nopeimmin kasvava talous haluaa pitää langat tiukasti omissa käsissään. Vapaakaupasta ei ole puhettakaan kun on kyse puolentoista miljardin kiinalaisen monipuolistuvasta einespöydästä.

Ruualla käydään selvästi enemmän kauppaa kuin vielä parikymmentä vuotta sitten. Ruokavienti on monen maan vientistrategian ytimessä eikä sitä enää meillä Suomessakaan pidetä hävettävänä agraariaikojemme jäänteenä. Hyvin kasvanut Venäjän vienti – kaikkine vaikeuksineenkin – on yhä hyvä osoitus mahdollisuuksista.

Silti jokainen kansakunta ajattelee omia suitaan ensimmäisenä. Omavaraisuuden turvaaminen on ajatuksissa, kun kriisi riehuu Euroopan rajoilla. Tämä siitäkin huolimatta, että markkinahäiriöt sekä hetkellisesti romahtaneet öljyn ja muiden raaka-aineiden hinnat houkuttavat halventuneiden elintarvikkeiden tuontiin.

Vieraan leipä ei ole puheissa ollut pitkään aikaan näin karvasta, vaikka se helposti sujahtaakin marketin ostoskoriin arjen tekona.

Talonpojan näkökulmasta TTIP-vapaakauppasopimuksen vastatuuli ja Kiinan avautuminen ovat voittopuolisesti hyviä asioita. Moni mutisee sitä, että muu vientimme kärsii, jos eurooppalaiset suojaavat liian hanakasti omaa ruokatuotantoaan.

Totta sekin, mutta ei tämä vyörytys EU-markkinoille mikään uusi keksintö ole. Jos talonpoika saisi päättää, hän jättäisi suurimman osan ruokaasioista kokonaan näiden sopimusten ulkopuolelle.

Ei yksittäinen vientisopimuskaan tee oloa onnelliseksi. Lihataloillamme on ollut taipumusta hullaantua aina yhdestä ajatuksesta kerrallaan. EU-jäsenyyden myötä alettiin rakentaa Itämeren herruutta, joka päättyi rakenteelliseen ylituotantoon ja sikakriisiin. Kiina-yhteyttä kannattaa silti rakentaa ja muistaa laatu, ympäristötekijät mukaan lukien.

Lähellä tuotetun, jäljitettävän ruoan merkitystä ei voi yliarvioida. Euroopan kriittisyydessäkin on kysymys pitkälti solidaarisuudesta eurooppalaista perhemaataloutta kohtaan. Kun meillä Suomessa nuristaan eläinten oikeuksista tai ympäristökysymyksistä noussutta keskustelua niin kannattaa muistaa, että juuri nämä samat aktivistit ovat näkyvimmin tukemassa talonpoikia TTIP-vapaakauppasopimuksessa.

Mitäkö tarkoitan? Esimerkiksi sitä, että Berliinissä avataan kuulua ”Vihreää viikkoa”. Se starttaa satojen traktorien, tuhansien talonpoikien ja nuorten aktivistien yhteismarssilla läpi kaupungin. Sillä vastustetaan juuri tuota sopimuksen maatalouden laatutuotannolle tuomaa uhkaa.

Voisiko sama tapahtua meillä? Tuskin. Tästä maataloushistorian käännekohdasta ollaan vähemmän kiinnostuneita kuin Kreikan vaaleista.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika

timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Suomalainen odottaa virkamiehen tekevän

”Ei tämä maa nouse jaloilleen vain sillä, että odotamme tumput suorina valtion virkamiesten tekevän kaiken puolestamme”, kommentoi **Timo Maula** Suomen jäämistä pois Berliinissä järjestettäviltä Grüne Woche -messuilta. MT kertoi asiasta nettisivullaan 15.1.

”Voimme syyttää virkamiehiä ja ministeriöitä ’laiskuudesta ja mielenkiinnottomuudesta’ osallistua tällaiseen markkinointitapahtumaan mutta ihan yhtä paljon voimme syyttää poissaolostamme meitä tavallisia ihmisiä itseämme.”

Maula peräänkuulutti tuottajajärjestöjä, matkailuorganisaatioita, luontojärjestöjä, tuottajia ja matkailuyrittäjiä oma-aloitteisuuteen.

T.R. kertoi vierailevansa nyt kuudetta kertaa Grüne Woche -messuilla.

”Siellä on naapurimaillamme upeat osastot ja hienot tarjottavat. Heikäläiset MMM:t, KTM:t ja MEKit ovat antaneet rahaa, firmat hoitaneet esiteltävät artikkelit ja esittelijät yhdessä maatalousalan järjestöjen kanssa. Tunnelma ja talkoohenki ovat palkkoja tärkeämpi motiivi kaikille esittelijöille.”

T.R. kritisoi tapaa, jolla suomalaisia messuosastoja rakennetaan. Rahaa palaa, ja lopputulos on ikävä, toisin kuin naapurimailla.

”Biotalous alkaa ruoasta ja jatkuu aina matkailun saakka. Eiköhän ensi vuonna lähdetä messuille”, totesi Minna Sarvijärvi omassa kommentissaan. Samoilla linjoilla oli myös T.R. ”Voin lähteä hankkeeseen. Lähtekää muutkin. Ensi vuodeksi Suomelle osasto.”

Nimimerkki Kaarlo näki asian negatiivisemmin.

”Eihän suomessa ole elintarviketuotantoakaan kun kotimaiset firmat vähitellen siirtyvät ulkomaiseen omistukseen.”

”Suomalaiset ei tiedä markkinoinnista mitään”, puuskahti puolestaan Ruotsalainen.

Tuomio tuohdutti

Kommentteja kirvoitti myös uutinen tuomiosta, jonka saivat susia Perhossa kaataneet metsästäjät (15.1.).

Aapo piti hyvänä asiana sitä, että ”rikolliset saivat tuomionsa.”

Mariah puolestaan totesi, etteivät oikeussalissa esitellyt nahat ”kuvista päätellen susilta näyttäneet”. Tähän Niina vastasi, etteivät kyseiset nahat kuuluneet kaadetuille yksilöille. ”Kaksi niistä ehdittiin polttaa metsästäjien toimesta ja kolmas ehdittiin hävittää osana normaalia toimintamallia Eviralla ennen kuin niiden tarve oikeuskäsittelyn kannalta kävi ilmi.”

Aimo Vainio kirjoitti perjantaina kolumnissaan siitä, miten yhteistä etua miettimällä on saatu aikaan samaan aikaan sekä säästöjä että tehokkaammin apua sitä tarvitseville.

”Tätä kutsutaan myös maalaisjärjen käytöksi, joka ei ole nykyään enää ’in’”, totesi **Tina Jämsen** MT:n Facebook-sivulla.

”Paljon suuria lapsiperheitä ja väsyneitä äitejä, hienoa että saavat apua”, kiitteli **Tarja-liisa Koski-vähälä**.

Tero Hongisto esitti puolestaan arvionsa siitä, miksi tällainen toiminta ei ole yleisempää.

”Se on komeemman näköistä kun jälkihoidetaan ongelmia... Saadaan isompi organisaatio ja pikkujohtajille sosiaalipuolella töitä.”

JUHANI REKU